هفته نامهٔ
مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ چهاردهم دوم اسد ۱۳۸۹   ۱۲ شعبان المعظم ۱۴۳۱ - 24 july 2010

سرمقاله

د بنه راتلونکی په هیله

ص۲

یک نگاه اجمالی

به فضای انتخاباتی دور دوم مجلس نمایندگان در کشور

ص۵

کنفرانس کابل، انتظارات و نگرانی ها

این کنفرانس را می توان تلاش جامعهٔ جهانی برای سپردن مسوولیت های بیشتر به حکومت افغانستان خواند که می تواند به ناامیدی از کنترول اوضاع در افغانستان در طی نه سال گذشته تلقی گردد.

ص۲

پیام تسلیت

انا لله وانا الیه راجعون

جمعیت اسلامی افغانستان به مناسبت وفات عالم ارجمند شیخ عبدالله محسنی فرزند ارشد آیت الله محمد آصف محسنی، مراتب تسلیت و همدردی را به پیشگاه خانوادهٔ محترم و همه اقارب و دوستان آن مرحوم تقدیم داشته، برای متوفی بهشت برین و برای بازماندگان وی صبر جمیل را آرزو می نماید.

مرحوم شیخ عبدالله در عرصه های علم و سیاست از چهره های خوشنام کشور بودند و از دورهٔ ماموریت های سیاسی و مشاغل علمی و ارشادی موصوف، آشنایان هموطن خاطرات به یادماندنی در اذهان خویش دارند.

بار دگر به روح آن مرحوم دعا نموده و خود را شریک غم و اندوه آن خانوادهٔ بزرگ و جلیل میدانیم.

خداوند همه رفتگان مسلمان و مجاهد را در جوار رحمت خویش جا دهد.

آمین

دارالإنشای جمعیت اسلامی افغانستان

معادن افغانستان، یا گنج های خفته

ص ۷

پارلمان فرانسه با تحریم حجاب، دموکراسی را به مسخره گرفت

این تصمیم پارلمان فرانسه در مخالفت صریح با مواد هژده و نوزدهٔ اعلامیهٔ جهانی حقوق بشر قرار دارد که آزادی فکر، وجدان و مذهب، اظهار عقیده و ایمان، تمایلات مذهبی و اجرای مراسم دینی را عنوان می کند.

ص ۳

جلسهٔ مشورتی برای تأسیس شورای عالی صلح برگزار شد

جلسهٔ مشورتی تاسیس شورای عالی صلح به ریاست حامدکرزی روز پنجشنبه هفتهٔ گذشته در ارگ ریاست جمهوری برگزارگردید. این جلسه که با حضور رهبران جهادی، مقامات دولتی و شخصیت های ملی کشورتدویر یافته بود، درآغاز رئیس جمهوری اسلامی افغانستان تدویر موفقانه و به موقع کنفرانس بین المللی کابل را به تمام اشتراک کنندگان تبریک گفت.

در ادامهٔ جلسه در مورد ایجاد شورای عالی صلح به طور مفصل از سوی اشتراک کنندگان بحث صورت گرفت و رهبران جهادی به اتفاق گفتند که تأمین صلح از راه مذاکره، نیاز اصلی و اساسی مردم افغانستان است و فعالیت ها در این راستا باید با جدیت و در سرتاسر کشور تنظیم و عملی گردد.

اشتراک کنندگان جلسه در مورد ترکیب شورای عالی صلح بحث و تبادل نظر نمودند و همه رهبران جهادی و شخصیت های ملی افغانستان با اتفاق آراء فیصله نمودند که این شورا هر چه زودتر تشکیل و به فعالیت آغاز نماید.

یکی از فیصله های جلسه مشورتی صلح که چندی پیش به ریاست استاد برهان الدین ربانی در کابل تدویریافته بود این بود که، شورای عالی صلح تأسیس شود واز آن طریق روند گفتگو با مخالفان مسلح دولت ادامه یابد.

گفته می شو د با تأسیس شورای عالی صلح یکی از مفاد جلسه مشورتی صلح که درآن ۱۶۰۰ نماینده مردم از سراسر کشور در ماه جوزای سال روان جمع شده بودند متحقق خواهد شد. چیزی که تا هنوز معلوم نیست این که، در ترکیب این شورا کی ها خواهند بود؟

هفته نامه مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر: دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر

آدرس: [illegible]
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

سرمقاله

د بنه راتلونکی په هیله

په تیره اوه نی کی د کابل د نړیوال کنفرانس جوړیدنه د افغانستان د دولت او خلکو لپاره یو ستربري گڼل کیدای شي.

د امنیتی گواښونو له شتون سره سره. د اویا هیوادونو او سازمانونو د لوړ پوړو چارواکو په گډون ددی کنفرانس بی له ترهگری پیښی نه دایریدل. او په بری سره پای ته رسیدل. دا په گوته کوی چی نړی اوس هم افغانستان ته توجه لري او زموږ د هیواد د پرمختگ په لاره کی د نورو بسپنو له ترسره کیدو سره اتفاق لري. د افغانستان د دولت دا وړاندیز چی نړیوالی مرستی باید د دولت له خوا په مصرف ورسیږی او دوی کچه باید په سلوکی پنځوس دي. د کنفرانس د تایید وړ وگرځید او دوی ترڅنگ په وار وار وویل شو چی دولت باید د اداری فساد مخه ونیسی او د عملی گامونو په اوچتولوکی د نړیوالی ټولنی لاژیات باور او اعتماد تر لاسه کړي

داخرگنده ده چی اداری فساد زموږ په دولت کی شته اونه یواځی داچی مرسته ورکونکی هیوادونه خواشینی دی بلکی اصلی متضرر د افغانستان خلک دي چی د دوی په نوم نړیوالی مرستی راځی خو دوی ته کم رسیږی او په لاره کی د ښامارانو خوراک گرځی!

په اداری فساد او د کومکونو د ډیرو یا کمو برخو د تالاکیدو پړه یواځی او یواځی د دولت په غاړه نده. بلکی مرسته ورکونکی هیوادونه او سازمانونه هم په دی کی پړ دی چی غیردولتی موسساتونه دا مرستی ورکوی او د هغوی په کار کی هم شفافیت او حساب ورکول نشته او سم اوښه ریکارد نلري!

اوس ټول په دی باندی اتفاق لری چی د اداری فساد لمنه ډیره پراخه ده او مختلفی خواوی په دی لکړی دي

اوس ددی وخت رارسیدلی چی نړیواله ټولنه او د افغانستان دولت ددی کړکچنی لمنی د راټولیدو په موخه. کلک او چټک گامونه واخلی ترڅو زموږ خلک له دی بلانه وژغورل شي. د کابل د کنفرانس لوی بری په دی کی و چی له دیرشو کلنو نه په زیاته موده کی. دا ډول کنفرانس او ټولیدنه د افغانستان لپاره او د افغانستان په دننه او د افغانستان په کوربه توب نه وه جوړه شوی نو د افغانی کولو په لوی او هراړخیز پروگرام کی دا یو ستر گام بلل کیږی او هیله ده چی په راتلونکی هم دوام ومومی

د افغانستان د دولت دا زمنه چی تیار دی په دوه زره او څوارلسم کال ټولی امنیتی چاری په خپل واک کی ونیسی که څه هم دځینو لپاره غیر عملی او نه منونکی ده خو افغانان باید پوخ عزم ولري او ثابته کړی چی خپل هیواد د بهرنیانو له شتون پرته هم جوړولی شی او هم ساتلی شي. په دی کی هیڅ شک نشته چی موږ بهرنی کومکونو ته اړتیا لرو خو داهم د منلووړ نده چی بهرنی پوځونه په اوږد مهاله توگه د امنیت لپاره زموږ په هیواد کی دیره وي!

کنفرانس کابل، انتظارات و نگرانی ها

وحید مژده

سه شنبه ۲۸ سرطان در میان تدابیر شدید امنیتی. کنفرانس کابل در تالار وزارت امور خارجهٔ افغانستان گشایش یافت. در این کنفرانس نمایندگان حدود هفتاد کشور و نهاد بین المللی به شمول بان کیمون سرمنشی سازمان ملل متحد، و وزرای خارجهٔ امریکا و بریتانیا شرکت داشتند.

این کنفرانس را می توان تلاش جامعهٔ جهانی برای سپردن مسوولیت های بیشتر به حکومت افغانستان خواند که می تواند به ناامیدی از کنترول اوضاع در افغانستان در طی نه سال گذشته تلقی گردد. اکنون جامعهٔ جهانی در صدد است تا بار مشکل افغانستان را به دوش دولت افغانستان بگذارد.

کنفرانس کابل هشتمین کنفرانس در نوع خود از سال ۲۰۰۱ تاکنون در مورد افغانستان است اما اینکه جامعهٔ جهانی برخلاف کنفرانس های گذشته به دولت افغانستان اجازه می دهد تا خود اولویت های کار درافغانستان را پیشنهاد نماید، نشان از قبول شکست آنها در عرصهٔ بازسازی طی سال های گذشته دارد. در گذشته خارجی ها می خواستند خود شان در افغانستان به مصرف پول های خویش بپردازند زیرا گمان داشتند که دولت افغانستان فاقد ظرفیت لازم برای این کار است اما اخیرا رئیس تفتیش امور مالی امریکا در سفری به افغانستان و ارزیابی از نحوهٔ مصارف در بخش بازسازی به صراحت گفت که در مورد بیش از پنجاه ملیارد دالر پولی که در افغانستان صرف بازسازی گردیده، حساب دهی شفاف وجود ندارد. این سخن به معنی اینست که بخشی از این پول ها به هدر رفته است. پس می توان گفت که دزد، داخلی و خارجی ندارد.

پس مشخص می شود که در رابطه به مصرف پول درافغانستان، جامعهٔ جهانی هم به صورت درست عمل نکرده و نباید فساد را فقط منحصر به ادارات دولتی افغانستان دانست.

حامدکرزی نخستین سخنران این کنفرانس از کشور های دونر تقاضا نمود تا از برنامه های موازی با حکومت افغانستان دست بردارند. منظور حامد کرزی از این درخواست به وضوح اشاره به پروژه هایی بود که از یک طرف پول و امکانات در آن به مصرف می رسد و از جانب دیگر موجب ضعف حاکمیت مرکزی می شود. رئیس جمهور کرزی از قبل، تلاش هایی را که به منظور کمک مستقیم به والی های ولایات از جانب کشور های خارجی صورت می گیرد. چالشی فراراه حاکمیت دولت خوانده بود.

مشخص می شود که در رابطه به مصرف پول درافغانستان، جامعهٔ جهانی هم به صورت درست عمل نکرده و نباید فساد را فقط منحصر به ادارات دولتی افغانستان دانست.

کرزی از جامعهٔ جهانی تقاضا نمود تا به نیروهای افغان کمک کنند تا این نیروها توان به دوش گرفتن تامین امنیت افغانستان را تا سال ۲۰۱۴ پیدا نمایند.

هلیری کلنتن وزیر خارجهٔ امریکا از دست آورد های حکومت افغانستان تمجید نمود و گفت که مبارزه علیه تروریسم ایجاب می کند تا ما تاریخ مشخصی برای خروج نیروها از افغانستان ارائه نکنیم.

سرمنشی سازمان ناتو در سخنرانی خویش گفت که همین اکنون ۱۱۲ هزار سرباز از ۴۶ کشور در افغانستان حضور دارند. در تعهد ناتو نسبت به افغانستان شک نکنید، ماموریت ما زمانی بر پایان می رسد که افغان ها امنیت خود را خود به عهده بگیرند.

وی گفت که تاریخ خروج مربوط به شرایط خواهد بود نه به زمان. ما تاکنون در افغانستان قیمت گزافی پرداخته ایم و به طالبان اجازه نخواهیم داد تا یک حکومت منتخب را شکست بدهند.

حضرت عمر زاخیل وال وزیر مالیه طی سخنان مبسوطی به برنامه های دولت افغانستان پرداخت. او به میان آمدن اقتصاد پایدار برای افغانستان را یک هدف مهم خواند که برنامهٔ اولویت های ملی در آن مشخص گردد. در این برنامه موضوع انکشاف دهات، بازسازی سیستم آبیاری و انکشاف منابع بشری از طریق آموزش های مسلکی نقش اساسی دارد.

زاخیل وال به ایجاد یک صندوق به نام صندوق وجهی زیربنا ها در افغانستان نیز اشاره داشت و گفت که تا زیربنا های اقتصادی در افغانستان به میان نیاید، پیشرفت در این کشور ممکن نیست. این سخنان نیز به صورت آشکار به ناکامی جامعهٔ جهانی در بخش بازسازی در افغانستان اشاره داشت. در طول سال های گذشته به تجدید بنای زیربناها توجهی نشد. موفق ترین بخش از کمک ها که در برنامهٔ همبستگی ملی صورت گرفت، کارهای روبنایی بود در حالی که زیربناهاست که در پیشرفت یک کشور نقش کلیدی دارد.

زاخیل وال به این مسئله تاکید داشت، باید تعهدی که در کنفرانس لندن برای مصرف پنجاه درصد از کمک ها از طریق بودجهٔ دولت افغانستان صورت گرفته است. در این کنفرانس تجدید گردد. به نظر می رسد که این کار نیز صورت خواهد گرفت. زاخیل وال خطاب به شرکت کنندگان از آنان خواست تا تعهدات خود را با اولویت های حکومت افغانستان هماهنگ سازند.

وی به معادن در افغانستان اشاره کرد و آن را برای خودکفایی افغانستان نهایت مهم خواند. برای این کار به بمیان آمدن شبکهٔ راه آهن در افغانستان تاکید کرد زیرا بدون راه آهن امکان استفادهٔ مثمر و موثر از معادن وجود ندارد.

برنامه های ارائه شده از جانب دولت افغانستان به این کنفرانس بلند پروازانه است زیرا به هزینهٔ گزاف و زمان طولانی نیاز دارد. این دو مسئله تعهد بلند مدت جامعهٔ جهانی را می طلبد و این تعهد به یک عامل دیگر یعنی صلح و ثبات در افغانستان نیازمند است.

در حالی که اکثریت نمایندگان شرکت کننده در این کنفرانس حرف های تکراری داشتند، سخنان منوچهر متکی وزیر امور خارجهٔ ایران توجه همه را به خود جلب کرد.

متکی ضمن اشاره به نتایج حضور نیروهای خارجی درافغانستان گفت، که با ازدیاد نیروها نه تنها در ناامنی ها کاهش رونما نگردیده بلکه دامنهٔ جنگ گسترش یافته است. وی گفت که با آمدن نیروهای خارجی، کشت مواد مخدر نیز در افغانستان به مراتب بیشتر شده است. از هشتاد ملیارد دالر عاید تریاک افغانستان فقط بخش اندکی توسط طالبان به مصرف می رسد و باقی آن در سیستم پول شویی بانک های غربی جذب می گردد.

ص۸

پارلمان فرانسه با تحریم حجاب، دموکراسی را به مسخره گرفت

پوهنمل سید عنایت الله شاداب استاد دانشگاه کابل

بازی با ارزش ها توسط نظام های سیاسی در جهان معاصر را می توان به حیث یکی از مشخصات بارز آن به شمار گرفت که تصمیم اخیر پارلمان فرانسه در مورد تحریم حجاب برای زنان مسلمان. خود نمونه یی است برای ارزش ستیزی در کشوری که خود را علمبردار حقوق بشر عنوان کرده و تلاش می ورزد که در صادر کردن ارزش های حقوق بشر به کشور های که آن ها را به اصطلاح ناقضان آن به حساب می گیرد. از همه پیش قدم تر باشد.

تحریم حجاب برای زنان مسلمان در فرانسه که از حیثیت شهروندی در آن کشور برخوردارند. پرسش های فراوانی را در اذهان نسل های معاصر دموکراسی شعار. بر انگیخته است.

این تصمیم پارلمان فرانسه در مخالفت صریح با مواد هژده و نوزدهٔ اعلامیهٔ جهانی حقوق بشر قرار دارد که آزادی فکر. وجدان و مذهب. اظهار عقیده و ایمان. تمایلات مذهبی و اجرای مراسم دینی را عنوان می کند.

آیا اتخاذ همچو تصامیمی توسط کشور های مدافع حقوق بشر. صداقت آن ها را در پاسداری از موازین آن زیر سوال نمی برد. آیا مشروعیت بخشیدن به این گونه فیصله ها از طریق نهاد تقنینی کشوری که خود را زادگاه دموکراسی و طراحان آن بعد از دورهٔ رنسانس - چون مونتسکیو و ژان ژاک روسو- می شمارد. خنده به ریش دموکراسی و مسخره نمودن آن قلمداد نمی شود؟

آیا این گونه تصامیم و بازی ها با موازین حقوق بشر را نمی توان گامی تلقی کرد برای جرئت بخشیدن به کشورهای که در انتظار پامال نمودن موازین و ارزش های حقوق بشرند؟

تصمیم اخیر دولت سوریه در جهان عرب درین روز های اخیر همان گونه که از طریق رسانه ها از جمله بی بی سی به نشر رسید. خود گواهی است برای اثبات ادعایی آن چه گفته آمد.

این اقدام و تصمیم دور نیندیشانهٔ پارلمان فرانسه اگر از یک طرف اعتبار پاسداری از موازین حقوق بشر در این کشور را در نزد نهاد های مدافع حقوق بشر زیر سوال برد. از جانب دیگر به سرمایه داران مسلمان درین کشور این انگیزه را بخشید که یکی از آنان اعلام نماید که یک میلیون دالر را جهت پرداخت جریمه های نقدیی تخصیص دهد که از ناحیهٔ عدم تقید زنان محجبه به فیصلهٔ پارلمان فرانسه، متوجه آنان می شود. تا آنان به دور از هر گونه هراس آن چه را که اجرای مراسم دین و مذهبی خویش می شمارند. به جا آرند.

نکتهٔ مهم دیگری که در این راستا جلب توجه می کند همانا خموشی نهاد های مدافع حقوق بشر در کشورهای اسلامی از جمله افغانستان است که گویی رسالت آنان تنها در دفاع از اشخاص و گروه هایی خلاصه می شود وبس.

و حرف اخیر هم این که. کشور های علمبردار دموکراسی در برابر واکنش ها و عکس العمل های نیروهایی مردمی در پیوند به زیر پا گذاشتن ارزش های ملی و دینی از طرف برخی، آن ها را به تیر مخالفان حقوق بشر می بندند اما زمانی که این گونه رویداد ها در کشور های زادگاه دموکراسی به وقوع می پیوندد، عکس العمل در برابر آن به گونهٔ دیگر است و این داستان ارزشگذاری به ارزش ها با دو ترازو یا دو پیمانه است که در تغییرات محیطی ما همان قصهٔ یک بام و دو هوا را به یاد می آورد.

د ولسي جرگې د تقنین، نظارت او ولس نمایندگی دندې...

زمونږ په هیواد کې د ولسواکۍ په بهیرونو او پروسو باندې دخلکو باور پورته شي.

نو باید چې د ټاکنو خپلواك کمیسون په خپلو مامورینو پوره نظر ولري. پداسې حال کې چې لا له اوس څخه په ځینو و لایتونو کې ځینې داسې مامورین پدې پروسو کې شتون لري چې د ځینو کاندیدانو سره د پخواني ماموریت او قرابت لامله اوس هم د هغوې مامورین او پلویان دي.

که د ټاکنو په بهیر کې د کاندیدانو دنده او رسالت داوي چې دټاکنو د بهیر اخلاقی آداب په نظر کې وساتي: خپل مرامونه او ایډیالوژی خلکو ته وړاندې کړي او د کمپاین په دوران کې پر چا تعرض ونکړي. د چا پوسترونه و نه شلوي او ځانونه د قانون پابند وګڼي څو د ټاکنو د بهیر په سوله ایزه فضاء کې ترسره کیدلو ته صدمه و نه رسیږي. نو همدارنګه د حکومت او په ځانګړې توګه د ټاکنو د خپلواك کمیسون او د ټاکنو د بهیر څارونکو آزادو ارګانونو هم ملی دنده او رسالت دی چې د هیڅا پلویتوب و نکړي: د کاندیدانو خپلوان او ورسره اړیکي لرونکي پدې پروسه کې په دندو ونه ګماري خو له بده مرغه چې اوس هم داسې نښې نښانې لیدل کیږي چې پدی هکله د ټاکنو خپلواك کمیسون خپلې سترګې پټوي .ځکه له یوې خوا داسې کسان په نمایندګیو کې په دندو ګمارل شوي او د بلې خوا د ځینو کاندیدانو لخوا د داسې ګزافو مصارفو ترسره کیدل چې تر دامهاله د هغوې د غټو اعلانونو او فلکس باندې په ډیرو اوږدو بینرونو باندې د سلګونو او زرګونو په شمیر کې د عکسونو چاپیدل او بیا د ښاروالیو په هغو بورډونو باندې دهغو ځړول چې د هغې کرایه اداء کول یوازی د بین المللی شرکتونو د وسې خبره ده. دا په ښکاره د هغو مافیایې ځیرو. نړیوالو قاچاقچیانو او دولت د شتمنیو او ګمرګونو تالاترغی کوونکو څخه د حکومت او د ټاکنو د خپلواك کمیسون د ملا تړ ځرګندوي کوي چې پدې حکومت کې د تعلیم او مسلکی وړتیا پرته د پیسو په خزانو، ګمرکونو او ... کې توظیف شوي دي او اوس د داسې ګزافو مصارفو سره سره یې د حکومت څارنه نکوي او د ولس د نمایندګۍ د لاسته راوړلو لپاره بیا هم د لند کروزرو او او وسله والو په بدرقه کې کمپاین کوي او یا یوازې په یوه غونډه کې د غونډې ګډونوالو باندې دموټرونو او رکشو د کرایې او یا تحفې په نوم په میلیونو افغانی ویشي . د ټاکنو د خپلواك کمیسون مسؤلینو څخه لومړنۍ پوښتنه دا ده چې آیا دا په ښکاره د خلکو د رایو په پیسو اخستل ندي کوم کار چې د قانون له مخې منع دي او آیا په ښکاره د خلکو د رایو په پیسو اخیستل ندي کوم کار چې د قانون له مخې منع دی او آیا دوی دهغوی ددې ګزافو مصارفونه نښې کولای؟ چې دا لګښتونه تر کومه بریده رسیږي ؟!! دوی سترګې نه لري او که واك او اراده نه لري ؟

همدارنګه دریم مسؤلیت د ولس په غاړه دی چې دوې له یوې خوا د اساسي قانون له مخې د ولسي جرګې د دندو (تقنین . نظارت او استازیتوب د ریګونو دندو) لپاره هغه څوك غوره کړی چې علمي وړتیا او اخلاقي پیاوړتیا ولری نه دا چې د ټاکنو ګټه په ګزافو مصارفو ترسره کولو کې ویني او هم باید ولس پدې غورو کړي چې که دولت د کاندیدانو لپاره هغه کوټلي شرایط په ګوته کړي ندي چې دمقننه ارګان غړیتوب ته نوماندانو کې په کار دي: لکه علمیت او بصیرت. دیانت او عدالت او دافغانستان د خلکو په عرف. عاداتو. کلتور او ستونزو پوهیدل. نو باید دوې پدی باره کې داسې تول وکړي چې د ملي شتمنیو لوټوونکو. سیاسي مافیا ځیرو او نړیوالو قاچاقچیانو ته درس ورکړي څو په راتلونکي کې بیا بل څوك له ولس څخه د هغوي د ضمیرونو د اخستلو طمع و نه کړي: ځکه باید هر افغان پدې پوه شي چې دغه بې کچه او ګزاف مصارف دې نوماندانو له کومه ځایه کړي؟ د هغوې پخواني او اوسني اقتصادی حالت باید پرتله کړي چې پرون یې اقتصادی حالت ځنګه وو؟ او اوس له کومه ځایه د میلیونونو افغانیو او لکونو ډالرو لرونکي دي . آیا د ولس حقه حقوق تروړونکي او د هغوې ملی شتمنۍ غلا کوونکي هم نن په یوه ګیده ډوډۍ ورکولو. او یا موټروکې په راوړلو کې د دوې د هغې قیمتي رایې وړ دي ؟ چې د اسلام د اصولو له مخې د هغې معنا امانت سپارل. خپل واك په لاس کې ورکول او ددې شفاعت او سفارش دی چې دغه نوماند له بل هر چا څخه ددې لپاره وړ دي چې د افغانستان د خلکو لپاره قوانین جوړ کړي د حکومت نظارت وکړي او د دوې له حقوقو څخه دفاع وکړي او مشکلات یې د چارواکو غوږونو ته ورسوي؟!

موجودیت واژه های فارسی دری در اشعار اعشی بن قیس جاهلی

پوهندوی عبدالعلی کوهی / استاد دانشگاه کابل

اعشی یکی از شاعران پر آوازه دوره عرب جاهلی است، که به لقب ابو بصیر شهرت یافته است. او در سال ۵۲۹ م (۹۴) سال پیش از هجرت، به دنیا آمد و در سال ۶۳۰ م (۸هجری در گذشت) هر چند این شاعر از تبار عرب است؛ اما در اشعار او واژه های فراوان فارسی دری وجود دارد. ورود این واژه ها در دیوان شاعران دوره جاهلی عرب بر تاثیر تمدن خراسان به سرزمین های عرب، دلالت دارد. واژه های زیادی فارسی دری در میان مردمان حیره که در اثر همجواری، تجارت و آمد وشدهای فراوان کار برد پیدا کرده است، که هم اکنون این سرزمین شامل جنوب عراق فارسی در فاصله های قرن چهارم تا پنجم (۱۹۳ سال پیش از اسلام)؛ یعنی در زمان حکمروایی نعمان وزید در حیره رواج داشته است. واژه ها وترکیب های زیاد فارسی در اشعار شاعران دوره جاهلی عرب وجود داشته است که در این جا به برخی از این نمونه ها در اشعار اعشی اشاره می شود. واژه های شاهسفرم، یاسمین ونرجس در این بیت وجود دارد .

وشاهسفرم والیاسمین ونرجس
یصبحنا فی کل دجن تغیما

ناز بو همراه نرگس ویاسمین شادابی وطراوت را برای ما می آورد، تاریکی ابررا به صبح روشن تبدیل می کند.

در اشعار اعشی با معانی امروزی این واژه ها برابر بوده و تغییری نکرده است: همچنان در اشعار اعشی واژه های زیر و بم نیز بکار رفته است، صدای پر را بم و صدای نازک را زیر در موسیقی گویند. واژه های زیر و بم در اشعار شاعران دیگر جاهلی نیز فراوان بکار رفته است. کار برد واژه سمسار که اکنون در زبان فارسی کاربرد ندارد اعشی آنرا بکار برده است:

و اصبحت لااستطیع الکلام
سوی ان اراجع سمسارها

به شمار شما روی می آورم؛ زیرا راه سخن را گم کرده ام. غیاث اللغات سمسار را به میان رو تعبیر کرده است و اعشی نیز به همین معنی شما در اینجا نزول کرده اید. دست معرب دشت است، در اینجا سین به شین قلب شده است.

زبرجد:
و جل و زبرجدهٔ فوقه
و یاقوته خلت شیئا نکیرا

گل، زبرجد و یاقوت را در بالای درفش آن چیزی نا مانوس یافتند در اینجا یکنوع مدح اغراق آمیز را نشان میدهد.

زنجفیل:
و کان القرنفل و الزنجبیل
بفیها و اریا مشورا

سایه قرنفل و زنجبیل به فضاء خوشبویی و شادی بخشیده است. به قول ادی شیر و جوالیقی، زنجبیل معرب زنجفیل است که اصل آن شنگبیل میباشد. این کلمه در قرآن کریم نیز راه یافته است.

طنبور:
و طنابیر حسان صوتها
عند صنج کلما مس ارن

صدای طنبور های خوش، وقتی با چنگ میجسپد فضاء را آهنگین میسازد. عرب ها

می باشد. در دیوان اعشی که به دایرهٔ المعارف شعرعربی مشهور است، تعداد زیادی از کلمات فارسی دری را دیده می توانیم. تاریخ طبری از سرزمین حیره چنین یاد می کند: (چون یزد گرد به ملک بنشست، ملک عرب نعمان بود، یزدگرد کس فرستاد وملک عرب را از حیره بخواند. نعمان بیامد ویزد گرد را گرامی داشت وگفت: این فرزند مرا بپرور، بدان هوای بادیه وحیره، نعمان بهرام را بگرفت و به جای خویش برد). ازین سخنان بر می آید که بهرام گور در در بار نعمان تربیت یافته و بعد از وفات پدرش جانشین او شده است. ابوالفرج اصفهانی در کتاب خود "الاغانی" نوشته است که بعد از وفات نعمان شخصی به نام زید به امیری حیره انتخاب گردید. پسر همین زید که عدی نام داشت، به دلیل اینکه هردو زبان عربی وفارسی را خوب می دانست، به عنوان کاتب ومترجم به دربارشهنشاه فرس فرستاده می شود. بسیاری از منابع به این اشاره کرده است که زبان شاهسفرم در غیاث اللغات مترادف ناز بو ویا ریحان خوشبو آمده است. در بیت دیگری اعشی چنین می خوانیم :

لنا جلسان عندما وبنفسج
وسیسنبر و المرزنجوش منمنما

در گلستان بنفشه، با سیه سنبل نشسته وخودرا نزد مرزنجوش زینت می دهد. واژه سیسنبر در غیاث اللغات " سیه سنبل" گفته شده است؛ همچنان مرزنجوش نوعی از ریحان خوشبو است که زلف و خدمعشوق را بدان تشبیه می کنند اعشی نام های موسیقی خراسانی را چنین یاد می کند

ومستق صینی ونای وبربط
یجاوبها صنج اذا ما ترنما

مشته صینی، بربط ونای هماهنگ چنگ در ترنم ها. کلمه مشته همان زنگ است؛ چنانچه در شهنامه فردوسی چنین آمده است :

چه آواز نای وچه آواز چنگ
خروشیدن بوق وآواز زنگ

در این بیت زنگ مترادف مشته آمده است. مفاهیم مشته، نای، بربد، چنگ (صنج) اشاره دارد.

بنفشه:
لنا جلسنا عند ها و بنفسج.
بنفسج معرب بنفشه است.

جل:
و شاهد نا الجل و الیا
سمین و المسمعات بقصابها

دسته های گل و یاسمین را مشاهده نمودم که بناگوش های آنها مجعد میباشد. جل معرب گل است. گفته میشود که اعشی این واژه را در دربار کسری بکار برده است.

خندق:
بلاطات و دارات و کلسن و خندق

دربار ها، ادارات مصفا و صیقلی و خندق. خندق معرب کندک پهلوی است و به قول جوالیقی اصل این کلمه کنده است که ناصر خسرو در شعر خود آنرا کنده سعیر بکار برده است. (این روزه بهشت است یا کنده سعیر).

الدست:
قد علمت فارس و حمیر وال
اعراب بالدست ایکم نزلا

در این دشت فارسی، حمیر و عرب را دریافتند، کدام

طنبور را بشکل طنابیر جمع نموده اند. به قول جوالیقی طنبور معرب (دنبهء بره) است و طنبور به دنبهء بره تشبیه شده است.

غرنیق:
انی امرو من عصبه قیسیه
ثم الانوف غرانق احشاد

من مردی زیبا روی و از دسته گلی هستم که مردم آنرا میبویند. به قول ابن درید: غرنیق و غرنوق به جوانی زیبا اطلاق شده است، در قاموس محیط به جوان سفید چهره و زیبا گفته شده است. ادی شیر این کلمه را فارسی معرب از (غرا) یعنی سفید و نیک به مفهوم نیکو و زیبا بکار برده است.

الفیشجاه:
وفتیان صدق لاضغائن بینهم
وقد جعلونی الفیشجاه المقدما

دو جوان صادق که در میان شان کینه وجود ندارد مرا به مقدم مجلس فرا خواندند. فیشجاه معرب پیشگاه است که صدر مجلس را افاده میکند و برهان قاطع نیز این تعریب را پذیرفته است.

آرزو و امید

اگر صحرا چمن می شد چه می شد
صفا کوه و دمن می شد چه می شد

اگر خرم زجهد و کار عامل
چو گلشن این وطن می شد چه میشد

خیابان از وفود لاله و گل
شهیر این زمن می شد چه می شد

اگر بر قامت مردان این خاک
محبت پیرهن می شد چه می شد

اگر خاک وطن از یمن همت
همه مشک ختن می شد چه می شد

اگر در باغ ما بید و چناری
بجای یا سمن می شد چه می شد

اگر در شوره زار ما نهالی
ویا گر نسترن می شد چه می شد

چه می شد گر وطن آباد بودی
جوانان اهل فن می شد چه می شد

اگر نور تعاون در دل ما
گهی گر شعله زن می شد چه می شد

چه می شد محتسب بیدار بودی
به دانش مرد و زن می شد چه می شد

اگر خرم زکار نیک مردان
زمین این وطن می شد چه می شد

درخت کینه و بغض و عداوت
همه گر ریشه کن می شد چه می شد

برای هر ترقی و تعالی
بهر جا انجمن می شد چه می شد

مریض ما اگر از لطف شافی
برون او از کفن می شد چه می شد

بود عمری که از پا اوفتادم
اگر لطفی بمن می شد چه می شد

اگر افراد ما را صحن خمری
لباس زیب تن می شد چه می شد

اگر " واذر " سر رشوه ستانان
سر بوم و زغن می شد چه می شد

یک نگاه اجمالی

به فضای انتخاباتی دور دوم مجلس نمایندگان در کشور

پوهندوی عبدالعلی کوهی استاد دانشگاه کابل

با وجود خوشبینی های کمیسیون انتخابات در سال روان، چالش ها و دشواری هایی در کار این انتخابات وجود دارد؛ حتا بیم آن می رود که انتخابات در جو کنونی کشور، با موانع جدی مواجه گردد؛ زیرا در بیشتر از نصف ولایات کشور یک چنین دشواری هایی؛ مثل: سوء امنیت و عدم آگاهی ذهنی مردم به انتخابات وجود دارد. در صورتی که شرایط، زمینه ها و بستر لازم، این انتخابات را همراه نداشته باشد، زمینه های تقلب، دزدیدن آرای مردم و نفوذ مافیای قدرت، ثروت و زر در کار این انتخابات بر مشروعیت این انتخابات سایه خواهد افگند.

در صورتی که فضای سالم انتخاباتی در کشور ایجاد نگردد، به طور حتمی برای مافیای قدرت سیاسی، انسان های حقه باز، کینه توز و فریب کار مجال نمایندگی مردم داده خواهد شد، در این صورت در پارلمان انسان های نا کارآ، مفسد و فریب کار حضور خواهند یافت که جای نمایندگان واقعی مردم را پر خواهند نمود.

در قانون اساسی کشور مشروعیت انتخابات بستگی به همگانی بودن آن دارد و شفافیت آن در طرز اجرای آن، قبل از همه باید از سوی نهاد های برگزار کننده تضمین گردد. در اوضاع و احوال کنونی کشور سه اصل عمده و اساسی انتخابات با خطر جدی مواجه می باشد. در نبود امنیت سراسری، همگانی بودن، عادلانه و شفاف بودن آن آسیب می بینند؛ در صورتی که امنیت در کشور تامین نگردد، سه اصل اساسی انتخابات؛ یعنی عادلانه بودن، شفافیت و عمومی بودن آن غیر ممکن به نظر میرسد. کمیسیون انتخابات همواره اصرار می ورزد که رای دادن حق مردم است، باید این کار در کشور تحقق یابد؛ قبل از همه باید شرایط و ابزار های این حقوق اساسی مردم به وجود آید، در صورت نبود فضای مناسب و شرایط لازم، مردم نمی توانند از این حق شهروندی خویش، استفاده کنند.

در عدم تحقق این موارد کمبود فرهنگ سیاسی، عدم شناخت دقیق از قانون و در مجموع بستر فرهنگی جامعه، این مشکل را تعدادی به راحتی می توانند به نام نمایندهٔ مردم به مجلس قانون گذاری راه یابند و به عنوان نماینده مردم خود را جا بزنند، بدون شک در چنین فضای نا مناسب، در حقیقت عوض انتخابات، انتصابات صورت خواهد گرفت.

جای دارد که کمیسیون انتخابات این گونه چالش های جدی را به گوش هموطنان برساند، نمی شود همه چیز را به خوشبینی بیش از حد، حل و فصل کرد و آینده را بهتر از امروز رقم زد. طوری که در شعار های نامزدان انتخاباتی در شهر و ولایات کشور دیده می شود، این نامزدان بالاتر از وظیفه و مسوولیت های خویش در شعارهای خویش مردم را مورد خطاب قرار می دهند، در حالی که وظیفهٔ اصلی نمایندگان پارلمان بر سه اصل (نمایندگی، قانون گذاری و نظارت) استوار میباشد.

در شعار این نامزدان به وجود آورده است. انتخابات شیوهٔ بازگشت به تفاهم، زندگی مسالمت آمیز و یکی از مولفه های دیموکراسی در کشور است. وقتی ما می خواهیم نامزد مورد نظر خود را در انتخابات پیروز سازیم باید در سر لوحه کار آن آبادانی و ترقی افغانستان وجود داشته باشد، ورنه هیچ کس عاشق چشم و ابروی کسی دیگری نیست؛ به سخن دیگر انتخابات نمایش قد و صورت و خرام های عاشقانه نیست.

گذشته از این که شعار های نامزدان را کلی گویی، واژه های انتزاعی، توصیه های اخلاقی و دینی تشکیل می دهد، در بعضی از شعارهای نامزدان بالاتر از صلاحیت رئیس جمهور سخن گفته شده است، طوری فهمیده می شود که این نامزدان کرسی نمایندگی پارلمان در کشور، یکبار هم به قانون اساسی کشور و وظایفی که در برابر آنان قرار دارد، مراجعه نکرده اند، در حالی که نادانی و عدم فهم از قانون، دلیل برائت از مسوولیت شده نمی تواند و آنهم در مورد شخصی که ادعای نمایندگی مردم را در پارلمان می کند. باید گفت در این روز ها از در و دیوار کوچه های کابل، شعار ها و برنامه های نامزدان مجلس دوم به چشم می خورد.

آنچه مایهٔ نگرانی در این شعار ها است، گونه ها و نحوهٔ این شعار های انتخاباتی می باشد، که در مجموع این شعار ها از یک دید و زاویهٔ جامعه شناسی ضعیف و بستر ضعیف سیاسی و فرهنگی حکایه می نماید. از این شعار ها فهمیده می شود که آنها درک سالم از محیط اجتماعی خود ندارند و این را نمی دانند که در چه کشوری و در چه جغرافیایی سیاسی زندگی می کنند. در این شعار ها وظیفه اصلی و دشواری عمیق جامعه تبلور نیافته است. نمی شود با شعار ها مردم را به خود جلب کرد و با دید سطحی و تب آلود از مردم نمایندگی کرد؛ هر قدر فضا نا آرام و شعار ها گنگ و بی مفهوم بوده باشد، به همان تناسب آیندهٔ پارلمان مغشوش خواهد بود. پیش از این که این نمایندگان به خواسته های مردم وظیفه اصلی خود بپردازند، آنها از حاکمیت موجود استفاده ابزاری خواهد نمود.

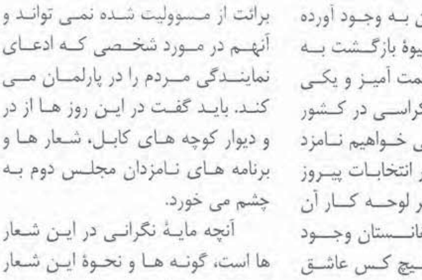
کسی که با پول، تزویر، فریب و شعار های بلند بالا، رأی مردم را به دست آورد، بدون شک این رای را در برابر پول و امتیاز بیشتر معامله خواهد کرد. زیرا گفته اند؛ چیزی که ارزان به دست آید، ارزان از دست می رود. آنچه در شعار های نامزدان مجلس دوم عنوان می شود بر خلاف چیزی است که در لایحهٔ وظایف آنها وجود دارد.

نامزدان مجلس نمایندگان کشور بر خلاف آنچه مثل: ساختن سرک، مکتب، کلینیک، شفاخانه، مسجد و ... به مردم وعده می دهند از وظایف اصلی آنها نمی باشد؛ بلکه وظیفهٔ آنهاست که اولویت های کاری حکومت را در شهرها و ولایات تشخیص داده و اجرای آن را با قوهٔ اجرائیه و در مجموع حکومت در میان بگذارد و از نحوهٔ متوازن توزیع قدرت، ثروت، بازسازی، انکشاف و ... نظارت نماید و در این زمینه ها قوانین سودمند را به تصویب رسانند.

امروز مردم از خود می پرسند، کسانی که به نمایندگی مردم تمام امکانات مادی، سیاسی، قومی، سمتی و زبانی خود را به خرج می دهند؛ اما قادر به خواندن و نوشتن یک متن عادی نمی باشند، از آن مجلس توقع چندانی وجود نخواهد داشت؛ به سخن دیگر نمایندگانی که از سواد کافی بر خوردار نیستند، از قانون، قانون گذاری و نمایندگی اصلاً چیزی سر در نخواهند آورد و وظایف پارلمانی را از نظارت گرفته تا قانون گذاری و نمایندگی از مردم به چیزی هرزه تبدیل خواهند کرد. بدون در نظر داشت تجربه، تخصص، تعهد و وفا داری به مردم، سر نوشت پارلمان آینده کشور، بهتر از پارلمان گذشته نخواهد بود.

در دوهفتهٔ گذشته

پنج سرباز بریتانیایی و امریکایی به دست سربازان افغان کشته شده اند

به گفتهٔ مقامات ناتو دو غیرنظامی آمریکایی و دو سرباز افغان در حادثه یی که در جریان یک صنف آموزش اسلحه در شمال افغانستان رخ داد، کشته شده اند.

این حادثه روز سه شنبه هفتهٔ گذشته ۲۸ سرطان رخ داده است، گفته می شود که خود این سرباز نیز کشته شده است.

معلوم نشده است که آیا تیراندازی عمدا آغاز شده یا آغاز آن در اثر اشتباه بوده است. همچنان آشکارا نشده است که سرباز آغاز کننده تیراندازی چگونه کشته شده است. قبل از این حادثه، یک سرباز افغان در ولایت هلمند سه سرباز ناتو را کشت و پس از آن فرار کرد، گفته شده که به گروه طالبان پیوسته است. و با بی بی سی هم مصاحبه داشته است. اما گفته شده بود که حملهٔ این سرباز بالای سربازان بریتانیایی عمدی بوده است.

در پی به قتل رسیدن سه نظامی بریتانیایی به وسیله این سرباز در ولایت هلمند، حامد کرزی از بریتانیا عذرخواهی کرده بود.

وزارت دفاع افغانستان و پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو از آغاز تحقیقات مشترک در این مورد خبر داده اند.

دیدگاه اسلام

نسبت به حقوق سیاسی انسان

سیدناصر تقدسی

پیوسته به گذشته:

اول- حق انسان در نامزد شدن برای احراز کرسی:

به دلیل این که سیاست بخشی از دین است، نفس مشارکت در روند سیاسی نه تنها حق هر انسان بلکه وجیبهٔ او تلقی می شود؛ فرقی نمی کند که این مشارکت از طریق کاندیدا شدن برای احراز یک منصب، صورت بگیرد و یا از طریق رأی دادن و گزینش یکی از نامزدها.

هرچند مشارکت سیاسی مسلمانان در تعیین سرنوشت کشورهای شان، در هر شرایط و اوضاعی به عنوان یک نیاز اجتماعی و بشری مطرح بوده است. اما در احوال کنونی که از یک طرف، سکولارها مسالهٔ جدایی دین از سیاست را به سختی تبلیغ می کنند و از سوی دیگر شماری از گروه ها ورود به عرصهٔ سیاست و عضویت در پارلمان را بیهوده و ضیاع وقت می پندارند و مدعی اند که پرداختن به امور سیاسی از اولویت های کاری ما نیست. این مشارکت به مثابه یک ضرورت اجتناب ناپذیر و اساسی بایست پیگیری شود.

با توجه به آنچه گفتیم در برابر چند پرسش اساسی قرار می گیریم: آیا برای فرد مسلمان مجاز است که خویشتن خود را برای احراز یک کرسی دولتی نامزد نماید؟ و یا این که کس دیگری را به این منظور نامزد کند؟ و در روزگار کنونی، در پیوند با این مسایل چه موقفی را اتخاذ نماید که به روح دین و ارزش های معنوی اسلامی همخوانی داشته باشد؟!

راجع به کاندیدا کردن فرد، خویشتن خود را برای احراز هر کرسی و منصبی که باشد، دیدگاه اسلام این است که چنین کاری جواز ندارد؛ زیرا فرد با نامزد کردن خود، در واقع به نحوی نفس خود را تزکیه می نماید و چنین چیزی در میزان شریعت اسلام ممنوع قرار داده شده است طوری که پروردگار متعال در آیت سی و دوم سورهٔ نجم می فرماید: **(فلا تزکوا انفسکم هو اعلم بمن اتقی)** یعنی "نفس های خود را تزکیه نکنید و او تعالی می داند که چه کسی پارسا تر است".

به همین ترتیب رسول خدا صلی الله علیه و سلم نیز یکی از یاران خود به نام (پسر سمره) را از مطالبهٔ چوکی دولتی بر حذر داشته و برایش می فرماید: "ای عبدالرحمن فرزند سمره! امارت را طلب مکن: چه اگر امارت در اثر درخواست خودت برایت تفویض شود. آنگاه به خود واگذار خواهی شد؛ اما اگر امارت بدون خواسته ات. برایت داده شود. آنگاه در پیشبرد آن یاری خواهی شد؛ اگر برای اجرای کاری سوگند خوردی و سپس متوجه شدی که کار دیگری به تناسب آن کار، بهتر است همان کار بهتر را برگزین و از سوگند خود. کفاره بپرداز".

از اینجا هویدا می شود که نامزد شدن برای به دست آوردن چوکی و منصب. از نگاه شریعت اسلامی امری نا جایز و مذموم است ولی اگر مسلمان بخواهد کس دیگری را که واقعاً لیاقت و شایستگی داشته باشد. برای احراز پست و چوکی نامزد کند و برای او رأی دهد و تزکیه اش نماید. هیچ مشکلی وجود ندارد و هیچ گناهی بر این کار مرتب نخواهد شد. کاندیداتوری موسی علیه السلام از طرف دختر یکی از مردان صالح خدا (شعیب) برای اجرای کاری که پدرش سخت بدان نیاز داشت، از همین قبیل نامزدی بوده که داستان آن در قرآن کریم این گونه به تصویر کشیده شده است: (قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ) قصص آیهٔ ۲۶.

"یکی از آن دو (دختر) گفت: ای پدر من! او را استخدام کن: چرا که بهترین کسی را که باید استخدام کنی شخصی است که نیرومند و درستکار باشد".

دختر حضرت شعیب زمانی که نیرو و توان مندی موسی بزرگ را می بیند و مطمئن می شود که او می تواند از عهدهٔ کاری که ایشان بدان نیاز دارند، به درستی برآید؛ او را کاندیدای اجاره کاری می نماید و از پدر خود می طلبد که با وی قرار داد کار، بسته کند.

مراجعه به تاریخ یاران پیامبر و این که بعد از ارتحال رسول اکرم صلی الله علیه و سلم، انتخاب خلیفه چگونه صورت گرفت؛ ما را به این نتیجه خواهد رساند که ارادهٔ مردم در تعیین سرنوشت سیاسی شان خیلی برجسته و انکار نا شدنی بوده است.

در کتب سیرت روایت شده که ابوبکر صدیق رضی الله عنه در اجتماع سقیفهٔ بنی ساعده، از میان یاران پیامبر، حضرت عمر و عبیده بن جراح رضی الله عنهما را برای احراز مقام خلافت اسلامی نامزد کرد، اما آنان نپذیرفتند و خود ابوبکر را برای ادارهٔ این امر مهم نامزد و پیشنهاد کردند.

خلافت ابوبکر صدیق، همزمان با کاندیدا شدن وی برای احراز این امر، مشروعیت نیافت بل مشروعیت آن زمانی متحقق شد که مسلمانان در مسجد نبوی شریف همه با وی دست بیعت دادند و اهلیت او را به عنوان جانشین پیامبر، تأیید نمودند: این اقدام مسلمانان در خصوص بیعت با ابوبکر را در اصطلاح جدید می توان همه پرسی نامید که بهترین شیوه برای مشروعیت سیاسی یک نظام پنداشته می شود: پس گفته می توانیم که مشروعیت حکومت ها منوط به ارادهٔ ملت ها می باشد.

هنگامی که ابوبکر صدیق. در بستر مرگ آرمید در خصوص نامزدی عمربن حطاب رضی الله عنه برای به دست گرفتن امور خلافت. با اصحاب پیامبر صلی الله علیه و سلم به مشورت پرداخت و این مشورت بدان معنا نبود که حتما بعد از ابوبکر زمام خلافت را به گونهٔ تحمیلی عمر به دست بگیرد. بلکه مجرد یک پیشنهاد بود و از همین رو. بعد از این نامزدی. ابوبکر صدیق در خطاب به مسلمانان فرمود: "آیا از کسی که او را به عنوان خلیفه بر شما پیشنهاد کردم. راضی هستید؟ و بدون شک آن که را که معرفی نمودم هیچ خویشاوندی با من ندارد". این اظهارات بیانگر آ است که کاندیدا شدن به معنای تصدی امر خلافت نبوده بلکه تصدی این امر. مربوط به تأیید و بیعت عموم مردم بوده است.

همچنان انگاه که حضرت عمر خلیفهٔ دوم مسلمانان. زخم برداشت. شش تن از یاران پیامبر را -که همه از جمع عشرهٔ مبشره بودند- بر گزید و به آنها وظیفه سپرد که از میان خویش یک نفر را به عنوان کاندیدای خلافت معرفی نمایند. در پیوند به همین امر، عبدالرحمن بن عوف در محضر عام مسلمانان در مسجد مدینه، از جای برخاست و از میان شش نفر، دو تن را که عبارت از علی و عثمان رضی الله عنهما بودند برای احراز امور خلافت اسلامی نامزد نمود. و در حضور تمام حضار خطاب به حضرت علی گفت: "ای علی! باید به پیمان و میثاق خود با خدا وفا دار باشی و باید به کتاب خدا و سنت پیامبر وی عمل کنی". حضرت علی کرم الله وجهه فرمود: "امیدوارم که به حد توان و دانایی خود، بدانها عمل نمایم".

سپس در خطاب به عثمان رضی الله عنه عین کلماتی را که با علی مطرح کرده بود مطرح ساخت و عثمان بن عفان فرمود: "بلی". با شنیدن این واژه از زبان عثمان، تمام مسلمانان حاضر در مسجد، به سوی او شتافتند و با وی بیعت کردند. این شیوه امروزه در جدید ترین نظام های دموکراتیک و مردم سالار نیز به کار گرفته می شود: به گونه یی که احزاب سیاسی از میان اعضای خویش یک و یا چند نفر را برای احراز یک کرسی نامزد می کنند و سپس آنها را برای تأیید و همه پرسی به عام مردم معرفی می نمایند تا مردم یکی از آنان را که از همه بهتر بوده باشد. انتخاب نمایند.

ادامه دارد.

دیدگاه ها...

نصر الله رستم خیل باشنده شهر کابل می گوید: کنفرانس کابل دور باطل از کنفرانس های نمایشی وحرف و حدیث هایی گذشته بود که یک بار دیگر در قالب حرکت های دپلوماتیک نمایندگان هفتاد کشور دنیا تکرار گردید.

به باور وی برگزاری چنین کنفرانس های بی خاصیت، ثمرهٔ چندانی به مردم افغانستان ندارد.

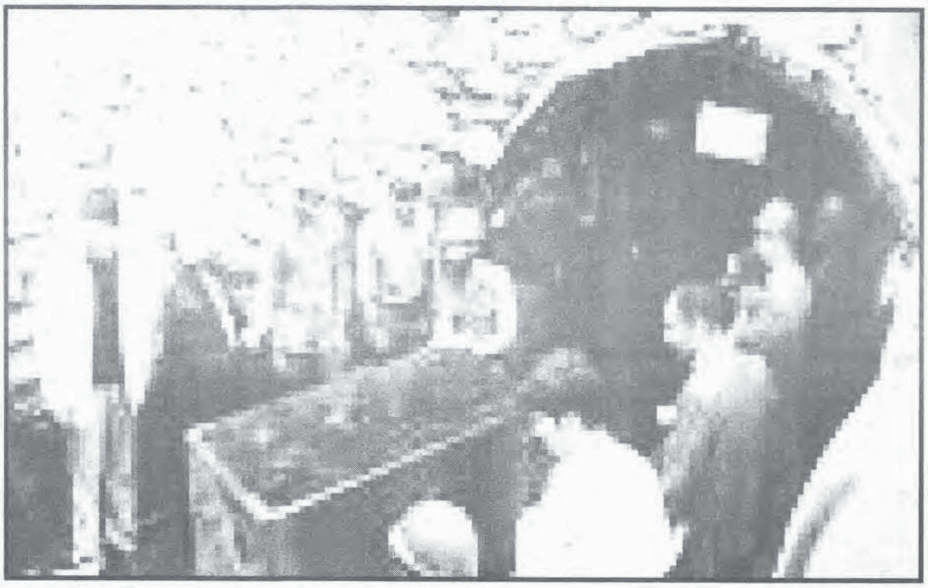
آقای رستم خیل افزود، آنگونه که تعهد شده، در صورتی که پنجاه در صد کمک های جامعهٔ جهانی از طریق طرح های دولتی تطبیق شود، می تواند یگ گام مثبت در نحوهٔ اعتماد سازی بین دولت افغانستان وجامعه جهانی بوده باشد.

داوود سلطان زوی نمایندهٔ مردم غزنی در مجلس نمایندگان می گوید، کنفرانس کابل وقتی اهمیت دارد که تعهداتی روی کاغذ، به عمل تبدیل شود. آقای سلطان زوی کنفرانس کابل را آخرین فرصت به دولت و مردم افغانستان خواند و از دست اندرکاران امور خواست که از این فرصت طلایی استفاده های بهینه نمایند. نمایندهٔ مردم غزنی حل قضایای افغانستان ر ا در عملکر د جامعهٔ جهانی، عدم جیره بندی قومی در ساختار قدرت سیاسی و تقویت بخش خصوصی دانست.

هارون میر کارشناس مسایل سیاسی می گوید، در موجودیت یک حکومت آلوده به فساد انتظار نداریم که تعهدات کنفرانس کابل جامهٔ عمل بپوشد.

آقای میر می گوید، فرصت کشی یکی از ویژگی های دولت کنونی است. به باور وی تا جولای ۲۰۱۱ فرصتی چندانی باقی نمانده وجامعهٔ جهانی مجبور می شود با گروه های تأثیرگذار به عنوان یک الترناتیف، از جمله طالبان برسر قضایایی جنگ و تقسیم قدرت وارد مذاکره شوند.

کنفرانس کابل درمیان بیم وامید ها با صدور قطعنامه یی به پایان رسید. در قطعنامه از مصرف پنجاه درصد کمک ها از طریق بودجهٔ ملی، ادامهٔ مذاکره با مخالفان، تقویت نیروهای امنیتی، حکومت داری بهتر نام برده شده است.

معادن افغانستان یا گنج های خفته

* نذرالله عنایت *

آنچه که در این روز ها در مطبوعات داخلی وخارجی یک بار دیگر باز تاب گسترده یافته است موضوع استخراج معادن وموجودیت ذخایر غنی زیر زمینی می باشد. افغانستان کشوری غنی از لحاظ دارا بودن منابع زیر زمینی در منطقه است.

این کشور با وجود داشتن چنین ظرفیت های تا هنوز نتوانسته مواد خامی را که دردل کوهپایه های این سرزمین قرار دارد، به دلایلی مختلف استخراج نموده وبه مراحل بهره برداری برساند. عدم دسترسی به منابع خوابیده دست ناخورده سبب گردیده تا افغانستان در ردیف کشور های فقیر جهان قرار بگیرد.

اهمیت استخراج معادن افغانستان زمانی مطرح گردید که گروه تحقیقاتی کشور امریکا از موجودیت د ه میلیار تن آهن، تنها در معدن حاجی گک خبرداده اند.

به باور کار شناسان ذخایر هنگفتی زیر زمینی درمناطق مختلف افغانستان، از جمله ولایات شمال شرق، مناطق مرکزی و غرب کشور به وفور وجود دارد.

در صورت استخراج وبهره برداری پشته های غنی از آهن ودیگر منرال قیمتی ، افغانستان می توانند در ردیف کشورهای ثروتمند منطقه قرار گیرد.

قرار است تا سه ماه دیگر معادن کشور به داوطلبی سپرده شود. مقامات وزارت مالیه گفته اند از کمپنی های بیرونی دعوت کرده اند تا در فرایند داوطلبی و استخراج معادن افغانستان به ویژه حاجی گک، شرکت کنند.

وحیدالله شهرانی وزیر معادن وصنایع، بعد از بازگشت سفر اخیرش از لندن در یک کنفرانس خبری تصریح کرد، تا به کنون چند شرکت خارجی از جمله کمپنی های (توتل واسترلینگ) که در عرصه های استخراج معادن تجربه دارند و مربوط کشور انگلستان هستند، تمایل بیشتر به سرمایه گذاری در افغانستان نموده اند.

براساس گفته های مقامات افغانستان ، ارزش این معادن به سه هزار میلیارد دالر می رسد. پژوهشی که اخیراً از سوی زمین شناسان امریکایی انجام شد، ارزش مجموعی معادن زیرزمینی افغانستان را یک هزار میلیارد دالر تخمین زده اند.

مهمترین معدن آهن در ولایت بامیان موقعیت دارد که از بزرگترین ذخایر دست ناخورده دنیا محسوب می گردد.

به اساس تحقیقاتی که انجام شده، فیصدی آهن در این معدن ۷۰ درصد وحجم ذخایر آن بیش از یک هزار میلیارد دالر ارزش دارد.

کارشناسان معتقد اند که مینرال های موجود در معادن افغانستان هرکدام ارزش خاصی خود را دارد ودر حال حاضر در بازارهای بین المللی از قیمت های ویژه برخور دارند.

منرال های موجود درمعادن افغانستان به اساس حجم ذخایر، ارزش های تخمینی به خود گرفته است. ارزش آهن ۴۲۱ میلیارد دالر، مس ۲۷۴ میلیارد دالر، نیوبیوم ۸۱ میلیارد دالر،کبالت ۵۱ میلیارد دالر و طلا ۲۵ میلیارد دالر می باشد.

این درحالی است که مقامات وزارت معادن وبرخی کارشناسان معتقد اند که فیصدی ارزش ها در معادن کشور بیشتر ازآن است که گروه تحقیقاتی امریکایی پیش بینی کرده اند.

درشرایط که افغانستان به دلیل داشتن ظرفیت وپتانسیل زیر زمینی. برای دنیا پر اهمیت شده ومی خواهند سرمایه های زیرخاکی آن را استخراج کنند، بردولت مردان ماست . از هوشیاری کار گرفته، شرایطی را هنگام عقد قرار داد آماده سازند که درآن منافع دراز مدت کشور در نظر گرفته شود.

زیرا ثروت های زیر زمینی نه تنهال مال نسل امروز است، بلکه نسل های بعدی کشور درآن نیز شریک اند.

مردم افغانستان بیم دارند، در شرایط که دولت افغانستان ظرفیت فنی ومالی را برای استخراج معادن ندارد، امکان آن می رود که شرکت های بیرونی با استفاده از این ضعف ها سرمایه های خفته را به نازل ترین قیمت به یغما ببرند.

بنا برآن داکتر ترین کارشناس مسایل معادن افغانستان به این باوراست که باید تمام مراحل کار یک معدن از مرحلهٔ استخراج گرفته تا بهره برداری در داخل خاک کشور به اساس قرار داد شفاف درحضور نمایندگان مردم، جامعه مدنی، کارشناسان عرصهٔ معادن صورت بگیرد.

وی معتقد است درصورتی که مواد خام غرض پروسیز به بیرون کشور صادر شود بزرگترین خیانت ملی محسوب می گردد.

داکتر ترین باور مند است، مهمترین شرایط که باید دولت افغانستان به عنوان طرف معامله با شریک خود مطرح کنداین باشد، در پهلوی این که تولید مواد خام به مواد پخته در داخل خاک کشور صورت بگیرد، برای متخصصین افغانستان در فرایند کار سهم بیشتر داده شود واستخدام مهندسان وکارگران شروط اساسی این قرار داد بوده باشد.

از سوی دیگر در تمام دنیا معمول است که بهره برداری از یک منبع زیرزمینی ضرورت به انرژی دارد.

این انرژی می تواند در ذوب وتبدیل مواد خام به مواد پخته وایجاد پروژه های جانبی نقش کلیدی ایفا کند.

درحالی که افغانستان در شرایط کنونی کمتر به آن دسترسی دارد آیا می تواند این خلاء را درحال حاضر مرفوع سازد؟

سه دهه پیش در دورهٔ صدارت مرحوم موسی شفیق وقتی کار بالای معدن حاجی گک شروع شد، قرار بر آن بود که در ذوب آهن از معدن زغال سنگ دره صوف کار گرفته شود.

معدن زغال سنگ دره صوف از لحاظ مسافه نزدیکترین معدن تولید قوه، به معدن آهن حاجی گک می باشد که می تواند با درنظرداشت خصوصیات ویژه وکود دهی بهتر در قسمت دوب ان نقش قابل توجهی را ایفا نماید.

به باور کارشناسان، ایجاد، خط آهن در تسریع فرایند کار ونتایج فوری بهره برداری معادن اثر بخش می باشد.

کار تحقیقاتی بالای معادن افغانستان برمی گردد به قرن ۱۹ که در دورهٔ اول استیلای انگلیس ها در زمان زمامداری امیر دوست محمد خان توسط جیولیجیست ها ی انگلیس صورت گرفته بود.

بعد ها ازسال ۱۹۵۵ وسیعترین کار را در عرصه اکتشافی، طی نیم قرن اخیر روس ها انجام داده اند، اما تا هنوز معلوم نیست که گروه اکتشافی امریکایی ها روند کارشان را بر اساس کدام اسناد ویافته ها استوار ساخته اند.

از سوی دیگر افغانستان درحال حاضر با چالش های امنیتی رو بروست. در آستانه اوج گیری اهمیت معادن واستخراج آن، طالبان گروه مخالف مسلح دولت، هوشدار داده اند، روند کار را اخلال خواهند نمود.

رسانه های غربی در این اواخر هوشدار داده اند که در شرایط کنونی، آغاز کار بالای معادن افغانستان به چالش هایی بد امنی دامن می زند.

با توجه به این که مناطق مرکزی وشمالی افغانستان نسبتاً آرام است وباشندگان پیرامونی معادن ومنابع زیر زمینی، خواهان دریافت کار وفرصت های شغلی هستند، در صورتی که دولت افغانستان از این ظرفیت ها استفاده کند اخلال روند کار از سوی مخالفان محتمل خواهد بود.

هفته نامه

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.

● مطالب آمده مسترد نمی گردد.

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما

حضرت محمد(ص) رهبر ما

قرآن قانون ما

جهاد راه ما

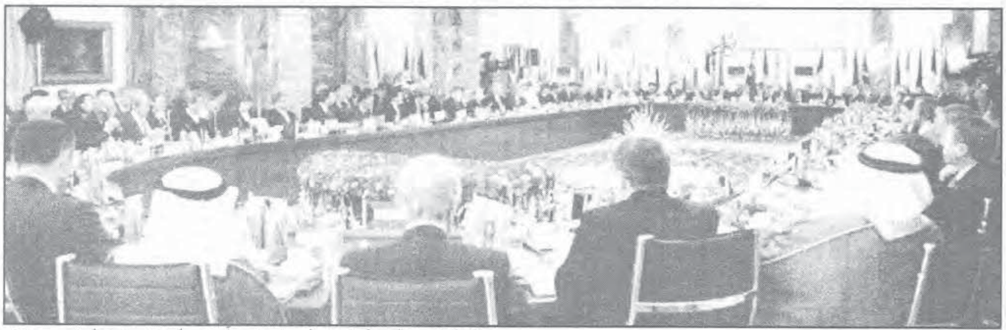
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ چهاردهم دوم اسد ۱۳۸۹ ۱۲ شعبان المعظم ۱۴۳۱ - 24 july 2010

دیدگاه ها

آیا تعهدات کنفرانس کابل عملی خواهد شد؟

گزارش از عنایت

کنفرانس بین المللی کابل به تاریخ ۲۸ سرطان با شرکت مقامات دولتی، بانکی مون سرمنشی سازمان ملل متحد، وزرای خارجه، نمایندگان بیش از ۷۰ کشور ونهاد های بین المللی به کار خود پایان داد.

از آنجایی که این کنفرانس در شرایط بد امنیتی در کابل مرکز کشور دایر گردیده است، دستاوردی است به دولت و مردم افغانستان، اما مردم افغانستان به این باور اند که کنفرانس های زیادی راجع به قضیهٔ افغانستان طی نه سال گذشته صورت گرفته است، اما برایند عملی آن در زمینه های مختلف مشاهد نشده است. که این گفته ها و امیدواری ها و خوش بینی ها را زمان پاسخ خواهد گفت.

ص۵

د ولسي جرگې د تقنین، نظارت او ولس نمایندگۍ دندې

علمي وړتیا غواړي که اقتصادي غښتلتیا؟

* رفیق بحر *

افغانان د نړۍ د دریولسیزو نا آرامیو وروسته دادی د دوهم ځل لپاره د ولسي جرگې د ټاکنو په درشل کې قرار لري . ولسي جرگې د تیرو ټاکنو په پرتله دا ټاکنې له دې امله د کاندیدانو د باور د زیاتوالي لامل گرځیدای شي چې لومړنۍ شمیر نه د رایو ورکولو په مرکزونو کې ترسره کیږي خو د تیرو ولایتي شوراگانو لومړنۍ شمیرنې په وروستیو نتایجو کې بدلیدل دغه طرز العمل ته هم یو څه صدمه رسولې وه او لکه چې د ولسي جرگې پنځه کلونه وړاندې ټاکنو کې د رایو د صندوقونو د یوناما په دفترونو کې د نړۍ یوې میاشتې لپاره ساتلو د ټاکنو په پایلو باندې د ولس او نوماندانو باور ختم کړي وو، پدې تیرو ولایتي شوراگانو ټاکنو کې د لومړنۍ نتیجې له وروستۍ نتیجې سره بې کچه مغایرت هم د ټاکنو په خپلواکه کمیسون باندې د خلکو باور ته صدمه ورسوله . نو څکه یکار ده چې د ټاکنو خپلواك کمیسون له تجاربو څخه عبرت واخلي او د راتلونکو ټاکنو د شفافیت لپاره کوټلي گامونه اوچت کړي او په هیڅ صورت پرینږدي چې د یو شمیر خاینو انسانانو د ټاکنو د خپلواك کمیسون په نمایندگیو کې په شتون سره

۳مخ

کنفرانس کابل...

متکی ضمن اینکه تروریسم را یک پدیدهٔ شوم برای همه بشریت دانست که مرز میان مقصر و بیگناه نمی شناسد، گفت که جنگ راه حل تروریسم نیست. او غرب را به استفاده از معیارهای دوگانه در این عرصه متهم کرد و گفت که نابرابری ها در عرصهٔ روابط بین المللی به رشد تروریسم کمک کرده است. وی نیروهای غربی در افغانستان را به کمک به تروریسم در ایران متهم کرد که پاکستان نیز در این کار دست دارد.

متکی از افغانیزه کردن امور در افغانستان حمایت کرد و میان فقر و ناامنی به رابطهٔ دو جانبه اشاره نمود. وی تاکید کرد که خارجی ها شناختی از جامعهٔ افغانستان نداشتند و به همین دلیل نتوانستند در افغانستان کار زیادی انجام دهند.

وی به روند رو به رشد مهاجرت افغان ها به ایران اشاره نموده و آن را نشانه یی از شکست خارجی ها برای کاهش فقر درافغانستان دانست.

متکی مشکل افغانستان را یک مشکل منطقوی خواند که نیاز به راه حل منطقوی دارد. او به همگرایی منطقه یی برای حل این معضله تاکید نمود و برنامه های حکومت افغانستان را هوشمندانه و مدبرانه خواند.

هرچند دولت افغانستان در این کنفرانس آمادگی خود را برای به دوش گرفتن تامین امنیت کشور تا سال ۲۰۱۴ اعلام نمود اما این موضوع نیز بدون کمک خارجی ممکن نیست. هرچند وزیر خارجهٔ امریکا و دبیرکل ناتو از اعلام تاریخ مشخص برای خروج نیروهای خارجی از افغانستان ابا ورزیدند و گفتند که این مسئله نه مربوط به زمان بلکه وابسته به شرایط است، اما این نکته اکنون مشخص شده که نیروهای خارجی خروج شان از افغانستان را از تابستان سال آینده آغاز خواهند کرد.

سوال اصلی اینست که آیا تا چهار سال دیگر نیروهای اردو و پولیس ملی ما توان برداشتن بار مسوولیتی را که چهل و شش کشور از برداشتنش عاجز ماندند، خواهند یافت؟

در این مورد بیش از همه خارجی ها شک دارند و به همین دلیل به نظر نمی رسد که خروج نیروهای خارجی از افغانستان در شرایطی صورت گیرد که آن ها افغانستانی درگیر جنگ را در عقب خویش باقی بگذارند و بروند. آن ها قبل از خروج به ایجاد حکومتی در افغانستان خواهند پرداخت که مورد قبول همه، از جمله طالبان باشد.

در این کنفرانس از ادغام طالبان در پروسهٔ صلح جانبداری شد که در حقیقت به معنی تسلیم شدن طالبان به حکومت افغانستان است در حالی که حکومت افغانستان از مذاکره و تفاهم با طالبان جانبداری می کند. میان ادغام و تفاهم فرق است و این فرق نشان می دهد که امریکا هنوز هم از گزینهٔ جنگ برای شکست طالبان کاملا ناامید نیست، اما یک شایعه اینست که در مورد تفاهم با طالبان با وساطت دولت پاکستان مذاکرات پشت پرده ادامه دارد که امریکا از آن پشتیبانی می کند.

آگهی

دفتر هفته نامهٔ مجاهد از بهارستان به چهارراه دهمزنگ، به استقامت سرک دارالامان، دست چپ، نرسیده به هوتل کابل شاهان، انتقال نموده است. خوانندگان عزیز مطلع باشند.

ادارهٔ هفته نامهٔ مجاهد